

Kdo má zlou ženu v neděli,
nech jde do lesa v pondělí,
v úterý na ňu kyj chystý,
ve středu jí ním vystříský.

Ve čtvrtek bude stonati,
v pátek bude umíratí,
v sobotu bude umrlá,
to bude novina dobrá.

V nedělu půjdem namlúvat,
v pondělí o věno smlúvat,
v úterý budeme zvátí,
ve středu s nevěstú hrátí.

Ve čtvrtek zbijeme volky,
zazveme na ně pacholky,
v pátek se svadba dokoná,
v sobotu žena hotová.

Jak jsem chtěl, tak se mně stalo,
peněz mně málo zůstalo.
Skazím-li druhú mršinu,
chcu vám nachystat hostinu.

1946.

Dyž jsem šel dom z hospo-dy, de-nni-čka sví-ti - la, což mně tenkrát že-nu-ška pě-kně při - ví - ta - la.

Dyž jsem šel dom z hospody,
dennička svítala,
což mě tenkrát ženuška
pěkně přivítala.

Pěkně mě přivítala,
popadla na mne hůl;
já ubohý hospodář
musel sem vlezť pod stůl.

Tu jsem si teprum spomněl,
že já su hospodář,

tukel sem si na trnož:
Jakú večeru máš?

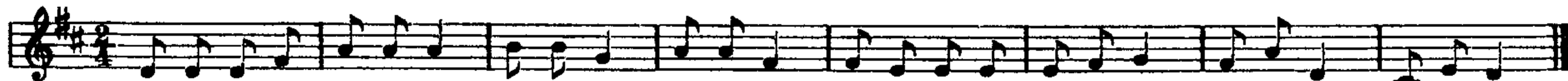
Ja, ona je feryna,
popadla motyku:
Jestli ješče hubú hneš,
hneď tě ňú vykopu.

Já ubohý hospodář
nesměl jsem hubú hnúť,
jenom jsem pořád hleděl,
jak se mám vyvrsknúť.

Jak jsem se z domu dostal,
radostú jsem výskal,
do hospody jsem běžel,
tam sem si postýskal.

A vy, paní hospodská,
nalejte mně vína,
ať mé srdce okřeje,
žena mě pobila.

1947.

Dyž jsem šel z ho-spo-dy dom, klu-pal jsem na dvě-ří, ach, že - ni-čko má mi - lá, dyť mně pod o - de - vři.

Dyž sem šel z hospody dom,
klupal jsem na dvěří:
Ach, ženičko má milá,
dyť mně pod odevři.

O, ženičko má milá,
co děláš, jak se máš?
Ach, pusť mě do sednice,
dyť jsem já hospodář.

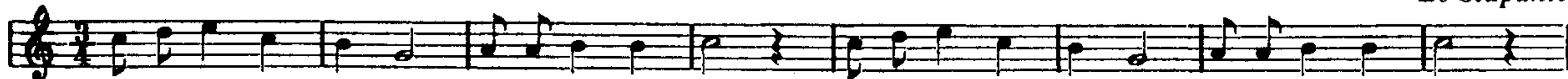
Ona mně šla odvírat,
vzala si na mne hůl,
já ubohý hospodář
musel jsem vlézt pod stůl.

Vy chasníci svobodní,
dobře poslechněte,
takové si opice,
jak já mám, neberte.

Pokud chasník svobodný,
dycky je svým pánem,
jak se jednou ožení,
smrti naší amen!

1948.

Ze Šlaňanic

Mě-la že - na mu - ža, on se scho - řa bál, po šty-ry ne - dě - le do-ma ne - lí - hal;

do - ma, do-ma, do-ma, do-ma, do-ma ne - lí - hal.